

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: B. A. VAN NES, THESAURIER: E. CH. CAMPIONI.
H. H. BOURDREZ, W. B. KLOOS, W. HULSHOFF POL, J. C. L. BAUDUIN, H. J. STOKVIS.

VERSCHEIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
3e JAARGANG ————— VRIJDAG 8 OCTOBER 1926 ————— 12 BLZ. No. 5

UIT 'T ROODE KAMERDE

SPIEGEL-REDACTIE.

Wegens het jaarlijksch aftreden van de Redactie en het zich niet meer herkiesbaar stellen van de Heeren B. A. VAN NES en H. J. STOKVIS, stelt de Senaat, gehoord het advies van de Redactie van het Officieel Corpsorgaan „de Spiegel”, de volgende kandidaten:

J. C. L. BAUDUIN,	Hoofdredacteur.
E. CH. CAMPIONI,	Thesaurier.
H. H. BOURDREZ,	Redacteur.
W. B. KLOOS,	„
W. HULSHOFF POL,	„
J. P. BOURDREZ,	„
A. F. DE BOOY,	„

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1927 is als volgt samengesteld:

J. P. J. O. VAN DER BILT,	President.
P. J. C. VOS,	Secretaris.
J. C. L. BAUDUIN,	Vice-President.
B. A. VAN NES,	Commissaris A.
E. M. R. MOHR,	Commissaris B.

De Heer P. J. C. VOS heeft zijn benoeming tot secretaris v/d. Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak niet aanvaard.

Namens den Senaat v/h. D. S.C.:
G. LEVERLAND, Secretaris.

VEREENIGINGEN

SOC. PHOENIX.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten-Societeit Phoenix brengt 't volgende programma onder de aandacht der leden:
Vrijdag 15 October, 12 u. n.m. Eerste jaars-Reunie met medewerking van 1e jaars ensemble.

Vrijdag 22 October. Officieel Bridge-Concours.

Vrijdag 29 October. Aanvang der clubinstallaties.

***

Groepen van minstens acht leden die in aanmerking wenschen te komen voor een tafel in de bovenzaal, gelieve zich schriftelijk op te geven aan het Bestuur van de Societeit Phoenix, voor Dinsdag 19 October.

LAGA.

Het Bestuur der D.S.R.V. „Laga” heeft zich als volgt samengesteld:

A. Ooiman	President.
Tj. James	Secretaris (Hyp. buurt 29)
J. Huges	Thesaurier.
J. Bosscher	Commissaris, Vice-Pres.
P. Tuininga	Commissaris, Vice-Secret.

DELFTSCH STUDENTEN TOONEELGEZELSCHAP.

De Verificatie-Commissie is als volgt samengesteld:

D. van Driel van Wageningen,	Secretaris.
H. J. Stokvis.	
J. D. Veegens.	

DELFTSCHE STUDENTEN RUGBY-CLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Rugby-Club heeft zich als volgt samengesteld:

D. van Driel van Wageningen	President.
Tj. Houtsma	Secretaris.
P. Tuininga	Thesaurier.
J. Bosscher	Comm. Vice-Secr.
J. C. G. Boot	Comm. v/h. Materieel.

Zaterdag 11. werd er op het terrein aan den Parallelweg een veteranen-wedstrijd gespeeld.

Een 10-tal veteranen, aangevuld met oudere spelers nam het op tegen een jong 15-tal.

De uitslag — 15—0 voor de veteranen —, doet een grooter overwicht vermoeden dan werkelijk het geval was. Hier zegevierde de taktiek en de stokouden, die eerst ietwat overbluft waren, door het jeugdige vuur, vonden hun glorieuze stijl terug en wisten dit in punten om te zetten.

Toch bestaat er een goede kans, dat met eenig enthousiast oefenen er dit seizoen een team gevormd kan worden, dat „Antwerpen” kan weerstaan. Deze ontmoeting zal reeds Zondag 17 October in Antwerpen plaats vinden.

DELFTSCHE STUD. HOCKEY CLUB.

De Hollandsche Hockeydag op Waalsdorp (3 October)

Zondagmorgen om even tien uur maakte het volgende elftal der D.S.H.C. zich op om den strijd aan te binden met het eerste elftal van Togo:

	Eilbracht	
Laman Trip		Versteeg
Schoorel	Jessurun	de Booy
James Schröder	Hubrecht	Simon v. Leeuwen
		Houtsma

Daar Togo I voor vrij sterk gold, wisten de onzen dat er van het begin af aan hard aangepakt moest worden. De voorhoede bleek gelukkig zeer productief te zijn: al spoedig leidde Delft met 3—0. Nadat de beide keepers zich elk nog eenmaal hadden laten passeeren kwam het einde: Delft had zich door een 4—1 overwinning in de tweede ronde geplaatst. Daar ontmoette ze H.O.C. II, dat het had

weten klaar te spelen H.D.M. I te verslaan met 1—0! De D.S.H.C. maakte korte metten met de nieuwe tegenstandster: met niet minder dan 5—1 moesten deze het onderspit delven!

Toen kwam de eerste werkelijk zware wedstrijd: de Pelikanen, (M.H.C.-veteranen) die van Utrecht hadden gewonnen, waren de tegenpartij in de halve finale. Na een moeilijk bevochten 2—0-zege kwamen de Delftenaren in den eindstrijd tegen H.O.C. I, dat via een gewonnen gekregen partij, een gelukkige loting bij blanken eindstand tegen Bloemendaal en een overwinning-op-het-kantje-af op Victoria II de finale hadden bereikt.

De Delftsche Studs kwamen eenigszins gehandicapt te staan tegenover H.O.C., daar dit een wedstrijd minder had gespeeld.

Hoewel de vermoeide Delftenaren zich tot het uiterste inspanden, konden zij toch niet beletten, dat H.O.C. reeds voor de rust met 1—0 de leiding nam. Een in de tweede helft door Delft gemaakt tegenpunt werd door de referee wegens vermeend buitenspel, niet toegekend, waardoor H.O.C. ten slotte met de eer en de elf speldjes ging strijken.

Aan alle spelers en speciaal den keeper zij hier hulde gebracht voor de wijze, waarop zij den roem van het D. S. C. hebben weten hoog te houden!

Moge Delft in de competitie een even goed figuur slaan!

DIETSCH STUDENTEN-VERBOND AFD. DELFT.

Het bestuur vestigt aller aandacht op de Dinsdag 12 October a.s. te houden lezing in de Kleine Concertzaal van de Stads Doelen door Ernest Claes.

Ernest Claes is een modern Vlaamsch litterator, die vooral door zijn werk „de Witte” bekendheid in ons land heeft verworven, en voorts door zijn trouwe medewerking aan het werk van „de Wereld-Bibliotheek”.

Wij noodigen alle ingeschrevenen aan de T.H. uit, de causerie over „eigen werk” van onzen stamgenoot bij te wonen.

Tevens is dit een zeer gunstige gelegenheid, vooral voor de eerste jaars, om kennis te maken met ons Dietsch Verbond, dat thans in bijna alle universiteitssteden in Holland en Vlaanderen, en tevens te Zürich een afdeling heeft.

Het zal ongetwijfeld niemand koud laten, de banden met al de over den aardbol verspreide stamgenooten van den Dietschen Stam, die eens door gemeenschappelijke kunst en beschaving groot was, nauwer aan te halen.

Deze mooie gedachte te gevoelen en tot uiting te brengen, leert het Dietsch Studenten-Verbond, door haar jaarlijksche congressen (beurteilungen in Vlaanderen en in Holland) haar lezingen, excursies enzovoort.

Wij hopen, dat velen deze gelegenheid tot kennismaking zullen benutten.

Het Bestuur.

Het Bestuur stelt als kandidaten voor bestuursleden gedurende het komende verenigingsjaar:

J. Westerveld	Vootzitter.
J. L. van Verre	Secretaris.
T. L. I. Schönfeld	Penningmeester.
H. J. Stokvis	Archivaris.
J. H. Froger	Comm. vice-secret.
J. A. Tirion	Onder-Voorz., Ind. afd.
J. A. de Jong	Secretaris, Ind. afd.

MIDDAGCOLLEGE PROF. SCHOEMAKER.

Hooggeachte Redactie,

Ter toelichting van mijn besluit om mijn middagcollege — overeenkomstig het lesrooster — om 1 uur te doen aanvangen (referte De Spiegel van 1 October j.l.) het volgende.

Bij de assistentie tijdens de tekenoefeningen „moet”, buiten de normale leiding om, nog te veel tijd worden besteed aan het bijbrengen van algemeene constructiekennis, hetgeen uiteraard plaats vindt ten koste van den tijd der, op assistentie „wachtende” heeren.

Deze worden dus indirect door hun collega's gedupeerd, hetgeen blijkbaar nog onvoldoende wordt onderkend.

Bij de 30 collegeweken van een cursusjaar worden op deze wijze $30 \times 10 = 300$ min., dus 6 normale college uren gewonnen, welke winst nu kan worden benut om de hooger bedoelde lacunes aan te vullen.

Hetgeen dit beteekent ten aanzien van den, aan vak-assistentie

te geven, tijd, zal zonder meer duidelijk zijn. De aldus bestede 10 min. per week beteekenen voor mijn studenten „uren” tijdwinst op de teekenzaal.

Voor door U bedoelde kwartiertjes is voorhands geen geschikte plaats te vinden.

Ten slotte teken ik nog aan, dat een opname van dit schrijven in Uw weekblad door mij op prijs zal worden gesteld.

Uw Redactie bij voorbaat hiervoor dankzeggend teken ik
Hoogachtend,
R. L. A. SCHOEMAKER.

OPEN BRIEF

aan het Bestuur van het Civiel- en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.

Mijne Heeren,

Wanneer ik de vrijheid neem tot U in het openbaar het woord te richten, dan beteekent dit geenszins dat ik in de meening verkeer, dat een ongepubliceerd schrijven U minder ter harte zou gaan, doch gezien het feit, dat de kwestie, die ik onder Uw aandacht wilde brengen, n.l. het practisch werken voor Civielen, een vraagstuk is waar velen zich voor interesseeren, dacht het mij goed dit onderwerp publiek te behandelen, waardoor tevens voor U de mogelijkheid wordt geschapen Uw standpunt voor belanghebbenden uiteen te zetten.

U zult het ongetwijfeld met me eens zijn, dat het voor een a.s. civiel-ingenieur van veel nut is eenige maanden practisch te hebben gewerkt. Voor hem bestaat niet de officieele verplichting. Toch voelen velen zich gedrongen jaarlijks eenigen tijd op een werk door te brengen.

Excursies kunnen niet in deze behoefte voorzien. Hoe gunstig ook hun resultaat moge zijn wat betreft het bijbrengen van eenig algemeen inzicht, pas door een langer verblijf leert men een bepaald werk tot in de onderdeelen kennen en pas door het dagelijksche leven van de practijk mee te maken ziet men de moeilijkheden, die overwonnen moeten worden.

Waar is de gelegenheid om in de geheimen van het vak ingewijd te worden beter dan bij een der werken van den Rijks-Waterstaat? Men krijgt een aanstelling als buitengewoon opzichter en „verdient” een tegemoetkoming in de verblijfkosten van f 60.— per maand. Dat dit salaris niet anders dan de naam van tegemoetkoming kan dragen is duidelijk voor ieder, die weet waaruit de werkzaamheden van den practisant bestaan.

Het eenige bezwaar tegen een dergelijke aanstelling is, dat men zich voor twee maanden moet verbinden. *Die tijd is te lang!* De geheele zomervacantie gaat er mee heen. Bovendien zijn zeer vele van de werken, waarbij men geplaatst kan worden, van dien aard, dat een student na één maand ruimschoots datgene heeft meegeemaakt, wat hem het practisch werken deed stellen boven de excursie. Daarom zou het zeer wenschelijk zijn, dat voor hem de mogelijkheid bestond na een maand van werk te veranderen, opdat hij van zijn werktijd het grootst mogelijke rendement zal hebben. Het argument, dat de Staat op deze wijze in het geheel niet van zijn werkkraft zou profiteeren, is niet zeer klemmend, daar de opleiding, die hij in de eerste maand gehad heeft, zeer wel dienstbaar gemaakt kan worden bij het volgende werk.

Mocht deze regeling practische bezwaren meebrengen (die mijns inziens wel te ondervangen zijn), waardoor zij niet verwezenlijkt kan worden, dan zou ik U willen voorstellen werkzaam te zijn in een richting, die leidt tot verkorting van den verplichten werktijd. Een verbintenis van zes weken kan in alle opzichten als voldoende worden beschouwd.

Ten slotte kom ik tot U met de volgende vragen, die U, naar ik hoop, zoo goed zult zijn te willen beantwoorden:

- 1e. Kunt U zich vereenigen met bovenstaande voorstellen?
- 2e. Zoo ja, bent U genegen datgene te doen, wat tot verwezenlijking kan leiden?
- 3e. Bent U in principe bereid een enquête in te stellen bij allen, minstens voor de derde maal, ingeschreven voor Civiel-ingenieur, teneinde U een oordeel te kunnen vormen, hoe in breede kringen over deze kwestie wordt gedacht?

Waar de bedoeling van dit schrijven is U attent te maken op een toestand, die voor verbetering vatbaar is, hoop ik, dat U Uw aandacht er aan zult willen wijden.

Met gevoelens van oprechte hoogachting, heb ik de eer te zijn
Uw dw.

B. A. VAN NES.

De Redactie maakt bekend, dat een beperkt aantal gebonden exemplaren van de 2de jaargang verkrijgbaar zijn tegen f 4.50 per stuk.

De Redactie zou gaarne in het bezit zijn gesteld van de volgende nummers van de 2de jaargang: No. 3, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 28. Bij voorbaat betuigt zij haar grooten dank.

KOFFIETAFEL.

Daar onze eisch aan „de Koffievlag” tot onmiddellijke betaling van 750.000 gulden (als zijnde dit te goedkoop!) zoojuist met een weigering beantwoord is, weerhoudt niets ons meer van publicatie van het volgende.

Sinds onheuglijke tijden bestonden er in het Corps tal van dispuut-gezelschappen. Litteraire, kunstzinnige, drankzuchtige, latijnsche, muzikale, provinciaalsche, humoristische en andere.

Maar sinds onheuglijke tijden ook waren er menschen die noch litterair, noch kunstzinnig, noch drankzuchtig, noch classiek, noch muzikaal, noch provinciaalsch, noch zelfs humoristisch zijn en aldus gedoemd eenzaam door 't leven te gaan.

Totdat op zekeren dag eenige dier ongelukkige misdeelden, uit hun eenzaamheid tot elkander kwamen en plechtig besloten, bij gebrek aan andere capaciteiten, dan maar ten eeuwigen dage oneindig deftig en oneindig rijk te zijn. En wijl dit geschiedde in de succesdagen van Multatuli, wisten de nieuwe geconfedereerden niet beter te doen dan als moderne „Geuzen”, het koffi-embleem van Batavus Droogstoppel tot 't hunne te maken.

Om een zoo illuster gezelschap niet te laten uitsterven besloot men elk jaar het lapje over te geven aan jongeren en dit natuurlijk met groote plechtigheid.

Deze ceremonie zou van zoo groote pracht en praal zijn en daarbij zoo eindeloos duur dat zij niet den minsten twijfel kon laten omtrent de superioriteit van de feestenden.

Voor zoover wij kunnen nagaan bestaat zij in hoofdzaak uit een gezamenlijk diner, waarvoor men speciaal naar een der duurste restaurants van Brussel trekt.

Waarschijnlijk dient het décor Brussel, om de zaak een picant tintje te geven, de leden keeren dan ook nimmer terug zonder verhalen over duizend galante avonturen, die zij trouwens zonder gevaar voor hun kostelijke reputatie kunnen opdisschen, daar een ieder er van overtuigd is, dat zij liever zouden sterven dan „onwettig verkeeren”.

Waar het echter bekend is, dat één en ander meerdere millioenen kost, zal géén weldenkend mensch er aan twifelen of dit inderdaad het lolligste feest is, dat in het D.S.C. gevierd wordt.

Als ware aristocraten, die zich nooit met minder ras vermengen en zodoende steeds crèmeachtiger worden, zoo ook werd de koffievlag met de jaren uitgelezen, om, zooals wij kunnen constateeren, in onze dagen te worden tot volvette élite. Dat dit zoo is weten wij en wij erkennen het vol bewondering, maar weinig zullen de meesten uwer vermoeden hoeveel eindelooze inspanning, hoe veel geestkracht, vernuft, energie en hoogstaande intrige er gevegd wordt, om de standing der kongsie dusdanig ongerept te handhaven.

Daarbij komt nog deze complicatie. Niet zeer lang geleden is de koffievlag gedeponereerd geweest bij een club van zoo verheven voornaamheid en zoo fenomenale homogeniteit, dat men hierop bijzonder den nadruk wilde leggen. Deze club hield dus in afwijking van de oude gewoonte de K.V. niet één doch twee jaar.

Maar er is altijd baas boven baas en zoo heeft het onberekenbare noodlot het dundoek thans in handen gegeven aan een clubje, waarbij het bijna heiligschennis zou zijn te veronderstellen, dat er of in 't verleden of in de toekomst ooit één zou kunnen bestaan van grooter rijkdom of superieurer deftigheid.

Deze hebben dan ook besloten, dat zij, om dit alles duidelijk te accentueeren, de K.V. drie jaar zullen houden!

Tot dit besluit heeft mede bijgedragen de absolute minderwaardigheid van het tegenwoordige jonge geslacht.

Stel u voor, dat er binnen onze muren een stel (Kr)aterlingen leeft, dat in zijn walgelijke gierigheid en kleingeestigheid botweg geweigerd heeft de nobele traditie voort te zetten. En anderen die aarzelden drie simpele gewone vriendjes uit hun midden te stooten ten einde het groot geluk deelachtig te worden.

Geen wonder dat de successie den nobelen meesters van de Koffievlag thans de grootste zorgen baart.

Want gesteld al, dat men ten slotte een formatie vindt die oogen-schijnlijk voor 't oogenblik de groote eere waardig zal zijn; welke zekerheid is er dan, dat niet later op een kwaden dag één der leden alsnog bijvoorbeeld aan den drank zal raken, zal gaan scharrelen of iets anders doen, dat een onuitwisbare vlek zou werpen op de zoo lang in ongerepte zouteloosheid bewaarde vlag.

Het ideale ons inziens zou zijn, wanneer men in één enkel persoon onveranderlijk zou kunnen concentreeren, alle de verheven eigenschappen die vereischt zijn voor het waardig dragen der K.V.

Wanneer men in één individu gecompriimeerd zou kunnen vinden, al de fenomenale deftigheid, al de eigenwaan, al de ingebeelde belangrijkheid, de geheele alpen-auto-carousselgeest, mits-

gaders onmetelijke rijkdommen en wanneer men genoemd persoon zou kunnen belasten erfelijk en onafzetbaar met de zorg voor de koffiekleur.

In één woord men geve ons de Koffievlag. J. C. L.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

AFSCHEID.

Mijn laatste avond is voorbij,
'k Moet terug in de kille maatschappij,
Ik ben een arm, gesjeesd student,
Mijn vreugdejaren zijn ten end.
Nog even mocht ik langs 't achtertrapje,
Dit was wel een sarcastisch grapje.
Kan nooit meer pokersen tot laat in den nacht,
Een zuur jaar dienen is 't geen me wacht.
Mijn geliefde coachhoorn hang 'k aan de kapstok
Voor een jaar lang draag ik nu H.M.'s dienstrok.
Kan nooit en nimmer meer voor Laga roeien,
Maar moet voortaan op een kantoorkruk knoeien.
Kan geen sommenschriftjes meer bij Beekman palen,
Maar moet voor mijn chef postzegels likken en halen.
Kan nooit meer klooiën aan de haard,
En 't was me vele jaren waard
Als ik nog wat student kon blijven,
Inplaats van op een kantoor te schrijven.
Kan nooit meer slaan op feutensmoelen,
Kan nooit meer liggen in luie stoelen,
Plakkend van friction, brillantine of Coti,
Half in droomen luist'rend naar Pali.
Mijn studie heb ik ruim verpest,
Een hooge kroegbeer die me rest.

Er was eens een student.....

G.

DELFTSCHE SCHOUW.

Een laatste groote gebeurtenis:
't Derde jaar greep bij de deur te gris
En te gras die kale prenten;
Zij zongen als Duitsche studenten.
Wilt gij deez' zalen verlaten
Zoo zult ge wel spits moeten praten:
Slechts woorden kunnen u baten.
Koos was eens lid van ons geliefde Corps
Nu is hij omgetubd tot Knor.
Voor 't allerlaatste had hij een grap:
En zij aan het roepen: „Wat een smeerlap!”
De laatste groep, spontaan geboren,
Is het verband der Professoren.
In de toga
Van de pipa.
Hai, voor dit wonderlijk geheel:
Het hooger Technisch personeel.
De Senaat en Kroegbestuur
Zijn rijp voor een verjongingskuur.
De meeste namen zijn bekend,
Maar.... wie wordt tochi wel president?

VAKVEREENIGINGEN

„PRACTISCHE STUDIE”.

Twee-jaarlijksche Tentoonstelling van werk der leden in 1925—1926, van 25 October 2 uur nam. tot 30 October 4 uur nam. in de Bibliotheek der Technische Hoogeschool.

AGENDA.

Van 8 tot 14 October.

DELFT.

Dinsdag 12 Oct. Stads Doelen: Dietsch Stud. Verbond. Lezing Ernest Claes.
Donderdag 14 Oct. Christiaan Huygens.
Lezing Dr. Ardern voor Delftsche Chem. Kring en T. G.
Bioscopen: Luxor: Ik heb mijn hart in Heidelberg verloren.
Delfia: De man die de klappen krijgt.

DEN HAAG.

Zaterdag 9 Oct. Kon. Schouw. : Levend Speelgoed.
Zondag 10 Oct. Kon. Schouw. : De Spooktrein (2 en 8.15 uur).
Maandag 11 Oct. Kon. Schouw. : De koekoek.
Dinsdag 12 Oct. Kon. Schouw. : Valsche bankbiljetten.
Donderdag 14 Oct. Kon. Schouw. : Levend Speelgoed.

G. KERNER & Co.
DEN HAAG
Stationsweg 78 - Tel. 11038
BATAVIA SOERABAYA
Noordwijk 12 Toendjoengan 29
Tel. 2 Wel. Tel. 29 Simpang

**INDISCHE
UITRUSTINGEN**
KLEEDING NAAR MAAT

Levering naar maat van:
**Tennis-Pantalons, -Hemden
Schermcostuum voor
Dames en Heeren**
en verder benodigde Sportkleding

RAADPLEEG DE CIRCULAIRES
VOOR ONZE SPEC. AANBIEDING

A. J. KRAPELS
GEDIPLOMEERD
KAPPER

Groote Collectie
Parfumeriën en
Toiletartikelen

VLAMINGSTRAAT 34

H. H. STUDENTEN
GROSSAT'S
GEBAK OF KOEKJES

bij een kop thee of koffie is
een fijne Delicates

Neemt U eenmaal proef en
overtuigt U van onze kwaliteit

**Fantasietaarten, Slagroom
enz. vanaf f 1.00**

Vleesch, Croquetten en Pasteitjes à
- 20 cent per stuk -

Vakkundige bereiding, eerste klas
grondstoffen uiterst billijke prijzen

Pâtisserie Française
Vrouwenrecht 9 - Tel. 1047

N.V. HEES & Co.
Fabr. van Muziekinstr.

beveelt zich aan voor
- de levering van -
PIANO'S, VLEUGELS
AUTOPIANO'S - HARMONIUMS
in huur en huurkoop
Toonzalen VOORSTRAAT 42

GRAMOPHONS - COLUMBIA
HYMNOPHONS en platen
van diverse merken
Toonzalen PEPPERSTRAAT 2
boven ingang PEPPERSTRAAT 8

VIOLLEN - MANDOLINES - GUI-
TAREN, SNAREN en onderdeelen

HOUTEN EN KOPEREN BLAAS-
EN SLAGINSTRUMENTEN

Mechanische en Electriche
MUZIEKINSTRUMENTEN
COMPLETE RADIO TOESTELLEN

GEDRUKTE MUZIEK
van elke uitgave.

Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij
„Ozon”, Voorburg
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

No. 4 f 185.-
No. 3 f 150.-

**Dictaten
Voordrachten
Proefschriften
Brieven**

IMPORTEURS:
Ruys' Handelsver. Rotterdam
AGENTEN: Th. v. LEIPSIG
WIJNHAVEN - DELFT

NA STUDIE
ONTSPANNING
DOOR HET BERIJDEN VAN EEN
**NEDERLANDSCHE
KROON RIJWIEL**

HANDELMAATSCHAPPIJ
R. S. STOKVIS & ZONEN
AMSTERDAM ROTTERDAM GRONINGEN

F.M.D.v.d.GAAG
TELEFOON No. 1061
's morgens 8 tot 's avonds 7 uur

**is de eenige meubel-
leverancier van de
Societeit PHOENIX**

GEEN WINKEL
alleen werkplaats
VOORSTRAAT 66^A

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Talens

**REMBRANDT
TEKENINKT**

BLIJFT 20 MIN. VLOEIBAAR IN DE TREKPEN
DROOGT ONHODELIJK OP HET PAPIER
IS GITSWAART EN VOLKRIJEN WATERVAEST
DE EENIGE GOEDE TEKENINKT
VOOR NAUWKEURIG WERK

**TALENS&ZOOM
APELDOORN**
VRAAGT HOEVEEL EN PROSPECTUS

Restaurant DIE PORT VAN CLEVE

N.Z. Voorburgwal naast
het Hoofdpostkantoor
AMSTERDAM

De vooraanstaande positie die
de Poort sedert 1870 steeds heeft
weten te handhaven, maakt voor
ieder de keus gemakkelijk waar-
heen men in Amsterdam het
- - beste kan gaan voor - -

Lunch en Diner

Hollandsch-Indisch Restaurant
„PIEPER“
Molenstraat 39 - Tel. 14006
's-GRAVENHAGE

RIJSTTAFEL vanaf f 2.-
BHAMI vanaf . . . f 1.25
NASIGORENG vanaf f 1.-
HOLL. DINER vanaf f 1.-

Eerste klasse Inrichting

Met genoeg las ik de vele artikelen tegen 't weeke ingezonden stuk „Volksvermaak" van den heer J., het één berispelend, een volgend ironisch maar ook een artikel hetwelk de andere overtreft in diepte van ernst (wijsheid laat ik er buiten).

Ik bedoel hiermede het stukje van de(n) heer(en) Tonkhoorn. De laatste alinea ervan deed mij naar de pen grijpen.

Of Tonkhoorn enkelvoudig is of veelkoppig, dat is vrij duister, aan 't begin en aan 't einde van 't artikel zou men voor 't laatste voelen, maar in 't overige gedeelte is duidelijk de eerste persoon enkelvoud aan 't woord. De bedoeling zal wel zijn dat hier sprake is van één geest welke meerdere personen bezielt.

En ziedaar een gevaar! Een gevaarlijke geest, een geest welke blijkbaar mismaakt is door de gruwelen welke het eerste jaar nog te verduren heeft na zoo'n zwaren (!) groentijd en welke nu oude mores aanvalt.

Ach, arme!

Het eerste jaar moet den hoed afzetten in de voorzaal: „Dat is geheel doelloos", volgens deze kreupele geest! Het doet ietwat grappig aan, voor oudere-jaars-trommelvliezen dit te hooren (en helaas belachelijk ook en wat pijnlijk). Het wekt tevens het medelijden op.

Wat een zieltje toch... die geest!

Maar mijn(e) heer(en) Tonkhoorn, voelt gij dan niet dat gij, als eerste jaars, pàs geinaugureerd, nòg steeds eerbied verschuldigd zijt tegenover de oudere jaars in de voorzaal, niet alléén, maar ook aan 't heiligdom hetgeen gij binnentreedt?

Gij zijt a.h.w. nog gast(en) in de zalen der sociëteit „Phoenix", gij zijt er nog niet thuis, gij moet U nog een plaats veroveren! Uw onrustige en onbeheerschte ademtocht moet zich nog wennen aan die bier- en baklucht onder de vleugelen van onze heilige Vogel!

De Phoenix-oogen moeten nog wennen aan Uw verschijning, zij bespieden angstvallig Uw haargroei, zij knipperen bij Uw eerste pogingen om Uw haar te scheiden..... kortom gij moet U nog geheel inburgeren!

Of houdt gij Uw hoed(en) dök op 't hoofd, indien gij het huis van den Rector Magnificus voor 't eerst betreedt of zelfs de woning eener oudtante van U, al was het niet de bedoeling genoemde perceelen voortaan geregeld te bezoeken en de bewoners ervan met Uw gezelschap 't leven te veraangenamen?

Neen, niet waar? Dat zult gij niet doen. Slechts zoodra gij er U gehéél thuis voelt zult gij met den hoed op 't hoofd van de voordeur tot aan de keuken toe durven loopen.

Welnu, zoo is het bij ons op de sociëteit ook gesteld.

Gij houdt het hoofd gedekt zoodra gij er U Uw plaats veroverd hebt. En aangezien orde en regelmaat gewenscht zijn in ieder groot gezelschap, zoo is de tijd van inburgeren gesteld op één jaar en zelfs nòg blijkt die tijdruimte voor velen te nauw genomen te zijn! Begrijpt gij het nu?

Het bekogelen met eten mijn(e) heer(en) Tonkhoorn is te vergelijkbaar met een zelfde ziekelijke uitwas bij 't ontgroenen, n.l. 't stuktrekken van kleeën. Enkele individuen vinden dergelijke handelingen nu eenmaal noodzakelijk. Hoe daartegen in te gaan moet aan eigen taktiek overgelaten worden.

Het denkbeeld: „De nagroentijd in den vorm van 't eerste jaar is iets wat met den gewonen groentijd in strijd is", is dök iets wat strijdt... maar niet de Corpsgeest! Ik mag toch wel aannemen mijn(e) heer(en) Tonkhoorn, dat gij eenige inaugureele redenen van onze presidenten van den Senaat hebt aangehoord?

Zijt gij het dan daarmee niet eens, n.l. dat het nieuwbakken eerste jaar nog leiding van noode heeft?

Of meent gij, dat het andere jaars wèl zoo goed zou staan hieraan te voldoen door eerste jaars allervriendelijkst aan te halen en een koekje te presenteren en al giechelende en grapjassende aan hen hunne fouten duidelijk te maken en hun gedragingen te becritiseeren? Gij zijt dan wel zacht van gemoed, wat ook blijkt uit Uw zienswijze van de beteekenis van den groentijd: „de groen te laten voelen wat het is om slaaf te zijn (!) Dit zal... enz." Wel, mijn zienswijze is een eenigzins andere, maar daar heb ik het hier niet over.

Ik hoop n.l. mijn(e) heer(en) Tonkhoorn met deze woorden Uw kreupele geest van zijn (mores) rheumatiek te kunnen genezen. Laat die hoop niet ijdel blijken!

U, geachte Redactie, dank ik voor de verleende plaatsruimte.
W. M. A. PLUIM MENTZ.

NAAR AANLEIDING VAN HET WEDEROPTREDEN VAN HET DUO DON QUICHOTE EN SANCHO PANZA

Waarde Hoorntonk,

Uw pseudoniem verwisselde ik, omdat Gij, Hoorn, een sprekend evenbeeld van Don Quichote zijt en Gij, Tonk, de zwaarlijvige vormen van een Sancho aangenomen hebt, al zijt Ge wel wat langer. Ik, die aan reïncarnatie geloof, meen echter te kunnen constateeren, dat de dwalende en verhitte geest van Don Quichote zich in Tonk (Sancho) gevestigd heeft, terwijl de volgzaam en trouwhartige Sanchonatuur meer in het knokkige Hoorn (Don Q.) lichaam is gehuisvest. Maar zulke minder belangrijke geestverwisselingen daargelaten. Gij, edel tweetal. Gij, Tonkhoorn, zijt in de bres gesprongen voor het verdrukte geslacht (eerste jaars). Gij, Don Quichote de la Mancha, bemoediger der flauwhartigen, steun van die gaan vallen, arm der gevallen, staf en troost van alle ongelukkigen, en Gij, Sancho Panza, waarvan Don Quichote zeide: „Ik zweer bij God dat Gij het bekrompenste verstand hebt, dat enig schildknaap ter wereld heeft of had", Gij lieden hebt een lans gebroken voor hen, die in de herberg nog niets anders mogen doen dan stil in een hoekje wat kaarten of een biertje drinken en die bij het doorschrijden van de herberg hun hoofd moeten ontblooten. Gij dapperen echter, toen Gij nog tot de verdrukten behoordet, Gij waart zoo moedig, als er weinigen aanwezig waren, om uw roestigen helm fier op uw knoestigen kop te houden en Gij, Sancho, drukte uw vettig vilten hoedje wat dieper in de oogen. Maar waar was uw moed, O heldenduo, toen op het oudere jaars herbergfeest de verdrukten U des te meer noodig hadden, of waart Gij, Sancho, bevreesd dat ge evenals vroeger op een deken gelegd zoudt worden om in de lucht te worden gegooid, en dat Don Quichote U niet anders kon bijstaan dan door wat te schelden op uw belagers? Waar was uw wijsheid, Don Quichote, toen de ouderen burgers U de namen van dorpsbestuur en van herbergier, kastelein en buffetjongen vroegen, en Gij het niet wistet, of waart Ge toen in droomen over uw Dulcinea verzonken? Maar waarom, Don Quichote, nu Ge niet meer tot de verdrukten behoort, nu Ge uw helm in de herberg met open of dicht vizier moogt dragen, waarom verdedigt Gij hun nu pas. Hadt Gij het vroeger gedaan, voorwaar Gij hadt een roemruchte daad aan uw waschlijst toegevoegd en Cervantes zou opgestaan zijn om het tot uw verheerlijking in zijn boeken te schrijven. Nu ben ik bang dat uw daad een stormloop tegen windmolens is geweest. Maar laat U door één klap van de molen niet ontmoedigen en zet uw moedig streven voort. Gij, Don Quichote, klimt op uw Rossinante en Gij, Sancho, stijgt op uw luien ezels en rijdt de voorzaal van de herberg eens rond, zonder dat ge er afgesmeten wordt. 't Zij Gode bevolen!

GIDE HAMETE Jr.

„WE HOUDEN ONS AANBEVOLEN VOOR KRIETIEK". (TONKHOORN.)

Beste meneer Tonkhoorn.

Daaraan zal het u niet ontbreken. Alleen zou ik graag willen weten of het sombere vermoedens waren, die u na herlezing van uw eigen stukje deden besluiten nog dezen regel er aan toe te voegen of dat u zelf uw langdradig, even vervelend als onbelangrijk geschrijf ernstig opvat en werkelijk beschouwt als een basis voor gedachtenwisseling — of moet uw bijdrage bekeken worden als een parodie op uw eigen wezen, een parodie, waarin misschien het onbenullige element te weinig gechargeerd is uitgevallen?

Ik begrijp u niet goed, meneer Tonkhoorn. Uw alleraardigst pseudoniem laat aan openhartigheid niets te wenschen over. Daarom is het me niet duidelijk, waarom u, nu ge langzamerhand op de jaren begint te komen, dat ge ter sociëteit uw kalfslappen en lamsbouten in vrede kunt nuttigen, nu u zich zoo'n beetje hebt aangepast aan de omgeving, die langzamerhand ook gewend geraakt is aan u, plotseling den fatalen drang in u voelt ontwaken u los te rukken uit uw duister bestaan en het waagstuk onderneemt u bloot te stellen aan het felle licht der publieke opinie. Dat is geen moed, meneer Tonkhoorn, het is de domste vorm van roekeloosheid. Door uw daad toont ge den vlegelaren nog niet ontwassen te zijn, toen ge uit branie voor een snellen wagen langs schoot of u waagde op één nacht ijs — dit alles ten aanschouwe van een jongenspubliek, dat zelf niet wijzer, uw verrichtingen toejuichte.

De tijden zijn echter veranderd, u blijkbaar niet met hen. Ge moest dit inzien. Geeft geen aanstoot, maar zoekt een rustig plekje op den achtergrond van het corpstoonel. Tot spreken zijt ge nog lang niet bevoegd.

Ik kan me de moeite besparen uw brief te ontrafelen om van elk vezeltje, stuk voor stuk, de half-zachtheid en knulligheid aan te toonen. Ik ben geen voddenman, die met puntigen stok al het waardeloze op zijn weg oppikt om het na luttel beschouwing bij de rest van zijn lorren op te bergen. Ik hou niet van een lompenpakhuis. Ik loop er zoo snel mogelijk langs en tracht te vergeten. Maar soms vindt men toch iets, waar men bij stil moet staan; een kinderlijkje, een onvoldragen vrucht. Dit gaat men niet voorbij:

men doet een onderzoek naar de oorzaken; aan zoo'n vondst geeft men ruchtbaarheid.

Zoo wil ik uit de zeldzame lompencollectie, die u, meneer Tonkhoorn, ons opdringt, eenige zeer bijzondere lorren demonstreeren, die niet genegeerd mogen worden:

„Naar mijn inzicht is het eerder de bedoeling de groen te laten voelen wat het is om slaaf te zijn”.

„Wie thans slachtoffers zijn kunnen later soortgelijke gekheden uithalen met hun opvolgers; dit zal hun toch altijd de moed doen bewaren”.

Meneer Tonkhoorn, ik vraag me af hoe u het hebt durven bestaan een dergelijke meening te verkondigen, die door de buitenwereld min of meer als een representatieve wordt opgevat. In „de Spiegel” is iedere vrije meeningsuiting toegestaan. Maar hebt ge dan zoo weinig inzicht, dat ge niet begrijpt dat het geen blad is om uw persoonlijke stommiten te verkondigen? En wanneer u weer iets te beweren hebt (wat ik waarlijk niet hoop) of nogmaals behoefte krijgt op den voorgrond te treden, dan zou ik u ernstig aanraden uw copie te laten corrigeeren door een ter zake kundig man, opdat uw lezers althans verschoond zullen blijven van stijlfouten.

Maar ik weet wat beters voor u. U wilt graag uw aanwezigheid toonen, u wilt aan den weg timmeren. Welnu, meneer Tonkhoorn, er is nog een „stoep”. Tracht liefhebbers te vinden. Ga wat slaan!

B. A. VAN NES.

PRACTISCHE STUDIE.

Verslag van de Schetsexcursie naar Hoorn en Enkhuizen, onder leiding van Prof. Ir. J. A. G. v. d. Steur.

Donderdag 16 September t/m. Woensdag 22 September.

Dien eersten middag besteedden we aan de bezichtiging van Hoorn. We liepen al die ouwe straatjes, met typische geveltjes, af. Er zijn statige koopmanshuizen bij, pompeuse gewrochten, als het West-Friesch museum, gevels met een overdaad van beeldhouwwerk, en van die echte Hollandsche sobere geveltjes, wier charme bestaat in de goede verhoudingen.

Er zijn grachtjes waar de huizen schuw als vogeltjes tegen elkaar kruipen, en waar het gekwaak der eenden, het eenige geluid is. De pakhuizen dragen de namen van verre steden en landen, herinneringen aan verre tijden toen Hoorn nog een zetel der O. I. Compagnie was. Over dat alles hing de weemoed van een prachtigen nazomer; wat stak het contour van den Hoofdpoortstoren scherp af tegen de teer blauwe lucht. We luisteren naar een enkele aanwijzing van den hoogleeraar: hoè een schets moet worden opgezet en al wandelende zoekt ieder in stilte een plekje uit om morgen te schetsen. En altijd ontdekken we weer nieuwe straatjes met schilderachtige doorkijkjes of een aardig poortje.

Tusschen de huizen uit onze gouden eeuw, staan er ook uit onzen „tijd van verval”. Maar hebt ge ooit heerlijker zwier gezien dan juist in die Hollandsche 18de eeuwse kunst? Zoo'n sierlijk burgermanshuisje, met als eenige versiering in zijn gebogen top een jaartal, met cijfers van een uitgelaten gratie. Wat zijn in zoo'n stadje nog mooie kleuren voor het houtwerk bewaard. Hier vinden we geen ellende van imitatie hout, maar donker groene deuren in roomkleurige kozijnen en daarboven, hagelwit, het grillige ornament van het bovenlicht. Meesterhanden moeten zoo'n patroon gemaakt hebben.

Om even uit te blazen gingen we naar een gerecommandeerd café, waarvan de eigenaar niet eens bleek te weten hoe thee geserveerd werd! Toen we onzen tocht hervat hadden brachten we een bezoek aan het Oude Mannen- en Vrouwenhuis. Een aardig poortje, met mooie wapens gaf toegang tot den hof. Daar vonden we een weelde van bloemen, een pomp met een juweel van een bronzen tuit. Aan het einde van den hof stond een torentje, de trots van het gesticht. We herkenden een gangetje waarvan we een copie in Delft hebben. Het trof ons weer hoe fijn verzorgd alles was, hoe harmonisch de ramen de deurtjes in de muur waren geplaatst en dat overal, ook binnenshuis, bloemen en planten stonden. We kregen de oude regentenkamer te zien, een klein vertrekje met goudleer behang en venetiaansche spiegeltjes. We gingen naar de bovenverdieping weer langs oude gangen, waar we in de aangrenzende kamertjes oude vrouwtjes zagen theedrinken. De concierge prees de muzikaliteit van een mannetje van tachtig jaar, dat dadelijk gedwee ging harmonica spelen. De menschen die daar later geschetst hebben zijn nog vol verhalen er over.

's-Avonds gingen we „dijken”. Nee, ik zeg niet, dat het op verzoek der dames was. We genoten van het gezicht over de Hoornsche Hop, de uitgestrekte zee met myriaden vonkjes van het weerkaat-

sende maanlicht, waar scherp de silhouetten van booten tegen afstaken. Het overdag zoo sombere gebouw der rijkswerkinrichting leek nu een tooverslot zooals het daar, met zijn verlichte vensters, uit zee oprees. En weer dwaalden we langs de haven, waar bootjes met roode en groene lichtjes kwamen binnenglijden, waar onze voetstappen dreunden over de ophaalbruggen. Romantiek was er genoeg.

Kent U de roman van een Pompoen? De pompoen, die door een Hoogleeraar, in een fruitwinkel, ontdekt werd, en die op een Zondagnacht, door enkele onverlaten in een Jan Pleizier, werd gekocht. Den volgenden morgen stond hij op de ontbijttafel, maar bleef onverdeeld. Per auto reisde hij naar Enkhuizen, werd daar met zeer veel piëteit behandeld. Op foto's maakte hij deel uit van het gezelschap, hij reisde mee naar Delft, werd daar wegens zijn zwaarte in het bagagedepot afgegeven. Later is hij in allen eenvoud overgebracht naar ons gebouw.

* * *

O, die eerste morgen! Toen het er heusch van komen moest, toen we daar zóó maar op een vouwstoeltje moesten gaan zitten met een schetsboek en een potlood. We kenden elkaars krachten niet en wisten niet hoe sterk de tegenstander was. De Hoorneezen kwamen langs, hielden hun broodkar of vrachtauto stil en keken. Keken en gingen, om plaats te maken voor anderen, die op hun beurt weer onze vorderingen inspecteerden. Toen een brave schipper ons had zien ploeteren vond hij dat je beter kon kijken dan teekenen.

Voor de jeugd was het een evenement. Ze kwamen je opgetogen vertellen dat er daàr nog meer zaten. „t Benne er driehonderd” zei een jochie en dat ging er algemeen in, want Zondagmorgen hoorde ik een burgerjuffrouw, op mij wijzend, tegen haar man zeggen: „t Benne er driehonderd”.

* * *

Den Zondagmiddag hadden we bestemd voor een bezoek aan Edam. De rit er heen werd een heerlijk autotochtje, dwars door het land van water en wind, over hooge bruggetjes, langs statige populieren tegen trillende lichten. Het beste herinner ik me nog hoe kantig zich de speeltoren afteekende tegen de wazige lucht. Edam sliep of at. Er was niemand te zien. We dwaalden door nauwe straatjes, over sierlijke klapbruggetjes, langs huisjes met houten bovengavels. De speeltoren viel tegen in het felle licht. Alles was daar op halve ware grootte, maar volmaakt in verhouding. We overzagen met één oogopslag de huisjes aan het Spui, de Keizersgracht en de Vijzelstraat, huisjes die zoo ze maar in de gelijknamige straten van Amsterdam hadden gestaan, een kapitaal waard zouden zijn geweest.

Eenige Edamsche kinderen waren, zeker op het zien der vreemdelingen, snel hun inboorlingen-costuum gaan aantrekken en poseerden nu als volleerde filmsterren. Maar wij deden alsof we niets zagen en zochten ieder een plekje op om te schetsen.

O, Edam, waar zijn Uwe paedagogen!

Vroeger had ge een Latijnsche school, thans kunt ge de kinderen van de Nederlandsche school niet eens opvoeden. We zaten daar genoegelijk in onze hemdsmouwen te schetsen — het was stevig warm — totdat de Edamsche jeugd ons herontdekte. Gewoonlijk kijken ze boven de zes naar je teekening (en kunnen het dan „veel fainder”) en onder de zes in je neusgaten. Deze spes patriae had zakspiegeltjes en deed het felle zonlicht in onze ingespannen oogen flitsen, of had spottende opmerkingen of straatvuil voor ons. „Kinderen zijn kinderen” rijnelde Vader Cats. Zou hij ook in Edam geschetst hebben?

Groep der deelnemers.

Maandag vertrokken we naar Enkhuizen. Daar was al dadelijk veel meer leven in de brouwerij; daar daverde een scheepswerf, daar floten de booten en daar zongen de klokken. Dat kleine nest heeft liefst twee carillons. Ieder uur roept de Zuidertoren en antwoordt de Drommedaris. We besteedden ook hier weer een gedeelte

van den eersten dag, aan de bezichtiging van het stadje. Enkhuizen is fijner en ongerepter dan Hoorn. Het trof ons hoe hier ondanks de kleine afmetingen toch iets monumentaals werd bereikt. Speciaal werden we gewezen op de verschillende geveltypen, waar Enkhuizen zulke goede voorbeelden van heeft. Dan valt op wat voor kunstjes die bouwmeesters uithaalden met baksteen, en opeens besef ik hoe goed de moderne Amsterdammers de Noord-Hollandsche gevels en daken hebben bekeken. Het groote publiek waardeert in onze oude bouwkunst doorgaans alleen de monumentale gevallen als poortjes, kerkportalen en dergelijke, maar als het oog had voor de handigheid waarmee van de oud-hollandsche details gebruik is gemaakt, dan zou de roep van originaliteit van die zelfverzekerde heeren, spoedig verminderen.

Onder de bezichtiging van Enkhuizen waren de dijken begrepen. Daarom besloten we 's-avonds onze toevlucht te nemen tot navigatie. De bedoeling was het ruime sop te kiezen, maar een vrouw uit de heffe des volks weerhield ons met de voorspelling dat we niet levend terugkwamen. We dachten aan onze schetsen en scheepten ons daarom in, in twee pieremagochels. Het was een mooie avond, volle maan. We roeiden in elkaars nabijheid. Voor ons gezang zou een brulaap zich schamen.

Iemand, die de andere boot vasthield.

Iemand, uit de andere boot, die met water gooide.

Iemand, die het verdiend had en iemand anders die doorweekt werd met onwelriekend water met kroos.

Kef-kefconversatie. Met onze stemming sloeg ook het weer om. Een dikke mist dempte het maanlicht, tot diep in de nacht bleef de misthoorn loeien.

Later hoorden we dat het grachtje des krakeels „de Modderpomp” heette.

Den volgenden morgen joeg een gure noordewind grauwe wolken over de lage landen bij de zee. Voor het geval, dat we door de regen niet zouden kunnen schetsen, vroegen en kregen we verlof om de kerk-interieurs te teekenen. Daartoe bezochten we eerst de Westerkerk, een kolossale ruimte, een hallenkerk. Daar vonden we het beroemde koorhek, ons bekend door een afgietsel in het gebouw voor Decoratieve kunst; nu ja het hek was mooi, maar we hadden veel meer aandacht voor de kerkeradskamer en de librye. Dat oude vertrek met zijn eiken beschoot en het plint van fel-kleurige tegels, waar de banken je dwingen tot ingespannen arbeid. We hebben de prachtige boeken uit de rijen gehaald, en doorgebladerd. Wat een zuivere bladverdeling, wat een mooie lettervorm, hoe sierlijk die enkele uit de hand geteekende hoofdletters. Dan valt het me op dat elk onderdeel van het dagelijksch leven verzorgd was, wat moet daar een levensblijheid ingezet hebben zulke mooie boeken te maken, zulke mooie meubels, zulke huizen.

Later, in de Zuiderkerk, overvalt dat gevoel me weer. Die kerken van de gouden eeuw waar de uitbundigheid der gothiek bedekt werd met een witte kalklaag, met de stemmige kerkmeubels, en de fijne deurbetimmeringen, waar de kronen juichend hun armen uitstrekken en daar maar hangen te glanzen tegen de witte muren, als eenige vreugdenoot. Menschen wat moeten jullie het als een genot gevoeld hebben te mogen leven!

Toen werden we gewezen op een afgeschoten deel: de armenkerk (thans ongebruikt). Ook hier weer wandarmen met krullen, maar nu van ijzer; schamele houten banken en een pover preekstoeltje. Hier „mochten” vroeger de bedeedden ter kerke gaan, onder het fijngevoelig voorwendsel dat ze de collecte niet voorbij behoeften te laten gaan. Hier kon gemakkelijker gecontroleerd worden of ze wel kwamen, hier gingen ze binnen, door een aparte deur. Hier kregen ze een aparte preek, waar hun goed werd ingeprent hoe dankbaar ze wel moesten zijn tegenover de rijke heeren. Wat werd in die bijbelvaste dagen het woord van den kameel en het oog van een naald goed verstaan! O gouden eeuw voor wie goud had!

Zoo verliepen onze dagen. 's-Morgens om negen uur vlogen we uit en verzamelden ons weer aan den koffietafel, daarna gingen we weer schetsen tot ongeveer zes uur. De Enkhuizers waren zeer vriendelijk voor ons. Eens werden zes menschen, die in een steegje aan het teekenen waren, verrast door een vrouw met een blad met kopjes thee. Iemand die teekent is nou eenmaal een bijzonder mensch, hij kan dingen die een ander niet kan. Ook verwarren die eenvoudige menschen op de een of andere manier teekenen met het geheimzinnige fotografeeren. De kinderen dachten, dat, als ze maar lang genoeg voor een poortje bleven staan, ze er van zelf op zouden komen.

Na een paar keer vonden we het heerlijk buiten te zitten teekenen en met een goeden kameraad te genieten van den nazomer en je te verdiepen in een brokje architectuur. We werkten en hadden het plezierige gevoel onze plicht te doen. Hier past wel een woord van dank aan Professor v. d. Steur voor zijn prettige en vruchtdragende leiding. Al dadelijk dien eersten morgen toen we zoo'n enkele opmerking kregen voelden we hoeveel steun ons dat gaf. Ons tekenwerk werd wel vergeleken en besproken, ieder van ons weet hoeveel hij daar van opstak. Op deze excursie is aan Practische Studie gedaan en er was samenwerking — in letterlijken en figuurlijken zin — tusschen Hoogleraar en Student.

Zoo brak onze laatste dag aan.

Het diner verliep zooals een laatste diner van een bouwkunde-excursie verloopt; hartroerende toespraken, surprises....

Nog een laatste kleintje koffie op het terras van het station. Toen kwam de helverlichte boot uit Stavoren aanvaren; enkele minuten later spoorden we naar huis.

Komt U ook eens naar de reisschetsen kijken: in de tentoonstellingszaal van de afdeling Bouwkunde, ingang tegenover het trapbruggetje.

L

?? ? WAAR ? ? ? KAN MEN REPETEEREN?

ANALYTISCHE, BESCHRIJVENDE MEETK. DIFFERENT. EN INTEGRAAL, Dr. A. van Thijn, ten Hovestraat 99, Den Haag.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. R. Baggerman v. Leeuwenhoeksingel 2, Delft.

LANDMETEN GEODESIE, KL. VIERKANTEN, WISKUNDE, MECHANICA bij Ir. A. P. C. v. Beek, c.i., Thomsonlaan 31, den Haag, Nieuwe Plantage 77, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, GEODESIE, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, v. Bleiswijkstraat 45, Den Haag.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Poortlandlaan 5, Tel. 1119.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennowitz, Nieuwe Plantage 72, Tel. 1189, Delft.

THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. U. Ph. Lely, van Blankenburgstraat 17, Den Haag. Telefoon 36000.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETK. voor prop. examen bij J. Bosma, Leeraar Wisk. M.o K₁, en K v, Valkenboschkade 547 den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25

WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE EN THEORIE VAN MAXWELL bij Ir. Th. J. Weijers, Goudenregenstraat 56, den Haag.

Kleine Advertentiën

1—5 regels 75 cent, elke regel meer — 12½ cent bij vooruitbetaling —

TE KOOP

Teekentafel . . . . . 80 × 105.
Portefeuille . . . . . 85 × 110.
Passerdoos IX P. Richter.
Adres: Aucubastraat 52, Den Haag.

TE KOOP

TEEKENTAFEL Werkt. Ing. Weinig gebruikt. Syst. Practicus met parallelgeleiding.
Bevragen: Adr. Pauwstraat 59, Haag.

DRUKKERIJ MEINEMA

|| STAAT STEEDS ||
|| VOOR U GEREED ||

Techn. Teeken- en Dictaten-bureau Lengkeek-lerschot

Stationsplein 22 Den Haag (hoek Jan Blankenstraat)

Dictaat	Brugbouw (Prof. Kist)	f	10.—
"	Landmeten en Waterpassen (Rep.)	"	4.—
"	Kleinste Vierkanten (Rep.)	"	4.—
"	Bestekken en Begrotingen (Prof. Visser)	"	4.—
"	Toegepaste Mechanica (Prof. Biezeno)	"	10.—
"	De Grapho — Statica (")	"	4.—
"	Turbines (Prof. Dijkshoorn)	"	4.—
"	Kennis van Bouwstoffen (Prof. Visser)	"	12.50
"	De Architectuur (Prof. Schoemaker)	"	12.50

(Dict. Prof. Schoemaker is gereed 1 Nov. a. s. Best. is reeds op te geven in verband spoed. aflev. in volgorde).

Eerste Delftsche Muziekschool

Dir. G. H. BROUWER.

OUDE DELFT 120 — DELFT

Inschrijving van nieuwe leerlingen voor:

PIANO — ZANG — VIOOL — CELLO
GITAAR — MANDOLINE — BANJO
EN TENOR-BANJO — HARMONIUM

PROSPECTUS OP AANVRAGE

J. Baretta Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

VRAAGT UITSLUITEND Heinekens' BIEREN

de Beste

Deze zijn in de SOCIETEIT
PHOENIX en in verschil-
lende Restaurants hier ter
stede verkrijgbaar.

Hoofdagent,
J. T. POST.

Koopt steeds Uw FOTO- ARTIKELEN

daar waar gij verzekerd zijt van
Vakkundige Bediening

Laat ook Uw Platen en
Filmen ontwikkelen en
afdrukken in de

**Delftsche
Fotohandel**
OOSTPLANTSOEN 10
Fred. Alex. Albers

C. Verbree & Koolschijn

bieden zich aan voor
Goede en Goedkoope

**Aanleg en
onderhoud
van tuinen**

Tevens steeds losse
Bloemen voorradig

NIEUWE LANGENDIJK 72
DELFT

Leidsche Stoomververij en
Chemische waschinrichting
P. STOEKE

Agentschap voor Delft en Omstreken

RAADHUISSTRAAT 1
(tegenov. Schoolpoortbrug)

1ste Rotterdamsche
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**VERZEKER U
TEGEN
ONGEVALLEN**

ROTTERDAM - BOOMPJES 8c

HOTEL CENTRAL
CAFE-RESTAURANT WIJNHAVEN 6-7
HUIS VAN DEN EERSTEN RANG

H. NIJHOF

S. OLIEMANS
DELFT

Buitenw. sloot 8-10-21-23
Telefoon Interc. No. 144

**Steenkolen
Anthracieten
Cokes
Briketten enz.**

FRED. J. 'T HART

Oude Delft 88 (b. d. Peperstr.)

Delft.

MUZIEK
KLASSIEK - MODERN
MUZIEK-
INSTRUMENTEN
SNAREN
GRAMOFOONS
**BRUNSWICK
PLATEN**

Electrotechnisch monteur, Machinist, Opzichter Rijkswater-
staat, Bouwkundig en Electrotechnisch Opzichter, Bouw-
kundig teekenaar, alle opleidingen voor meester en gezet.
Alle N-akten, enz. enz.

Weinig kosten. Hulp der leeraren. Prosp. U en inlichtingen gratis.

N.V. „Wetenschappelijk Nieuws”, Leliegracht 30, Amsterdam

M. E. BAIJENSE :: DELFT
— KLEERMAKERIJ —
28 VLAMINGSTRAAT 28
DAMES- EN HEERENKLEEDING
— ELEGANTE MODELLEN —

Wildcentrale
„t Centrum“

Verwersdijk 30 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van

wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle benodigdheden
voor de Lunch

J. C. KUYPERS

KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

De fijnste Parfumerieën en
Toiletartikelen van
de huizen

**Houbigant,
Cheramy.**

Wij twifelen er niet aan

of U wordt een VASTE AFNEMER van

W. G. V. D. HAM'S

fijne Vleeschwaren, Delicatessen

Delftsche Grasboter, binnen- en buitenlandsche Kaas-
soorten. Als U eens proef hebt genomen, wij ga-
randeeren U concurrerende prijzen, nette bediening.
Steeds versche waar. Bestellingen worden dagelijks
aan huis opgenomen en bezorgd. Aanbevelend,

W. G. v. d. Ham, Oosteinde 165, Tel. 885

Fred. Hendrikstraat 9 :: Oude Delft 111, Telef. 157

OPGERICHT 1864

**PATISSIER, GUISINIER
GLACIER**

J. J. VAN GILS

FA. GUSSENHOVEN

Binnenwatersloot 30

Telefoon No. 18

FILIAAL:

Delfgauwsche weg 5

Telefoon No. 295

Huis van den 1sten Rang

TECHN. HOOGESCHOOL

Sinds eenige dagen mocht 't college van prof. X (bekend om zijn Haarlemmerdijkies), zich in een geweldige toevloed van studeerenden verheugen. Dit was te merkwaardiger hierom, wijl het college van genoemde professor tot voor zéér korten tijd *uiterst weinig* gefrequentieerd was.

Daar de toeloop en de belangstelling onlangs zoo'n hoogte bereikten dat het voor den ingang der college-ruimte, tot ernstige ongeregelheden kwam, besloten wij ons persoonlijk van den toestand op de hoogte te stellen.

Toen wij met veel moeite de reusachtige collegezaal bereikten bleek deze reeds tot den nok toe gevuld te zijn.

Wat ons onmiddellijk opviel waren een 20-tal *alleraardigste* meisjesstudenten die wij *verspreid* tusschen de mannelijke leerlingen opmerkten.

Daar deze damesstudenten zonder uitzondering zich verheugden in 't bezit van allerliefste allermooiëste polka en poppekoppetjes en zooals onze dóórdringende blik al dadelijk opmerkte *zijden* ondergoed droegen, ontwaakte er in ons oogenblikkelijk een vreese-lijk vermoeden. Wij besloten echter zekerheid te krijgen.

Daar het lokaal geheel gevuld was drongen wij met onze bekende onhebbelijkheid eenige personen terzijde en namen met een uiterst galant compliment plaats naast de *aardigste* der aanwezige vrouwelijke studenten.

Gedurende de voordracht van den Hoogleraar X werd de kennismaking en de sympathie steeds warmer.

En zoo was het dat gisteravond in een uur dat men voor elkander geen geheimen heeft onder den zachten druk onzer handen en onzer overreding het charmante buurvrouwtje ons de bekentenis deed één der Tiller girls te zijn en door den hoogleeraar X te zijn *geëngageerd* om met hare mede-girls figureerend als meisjesstudenten zijn college die aantrekkingskracht te verlenen welke van de wetenschap ten eenen male niet uitging.

!!!!

J. C. L.

Civiel-ingenieur.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor civiel-ingenieur:

H. J. Schram.

Electrotechnisch ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor electrotechn. ingenieur:

P. C. Arends; D. M. Duinker; A. P. van Rossen.

Bibliotheek.

Tentoonstelling van literatuur over vliegtuigtechniek en luchtvaart.

Van 11-16 October a.s. zal in de tentoonstellingszaal van de Bibliotheek der Technische Hoogeschool een tentoonstelling gehouden worden van literatuur over vliegtuigtechniek en luchtvaart. Uitgesteld worden:

Boeken en platen over luchtschepen, vliegtuigen, vliegtmotoren, luchthavens, luchtverkeer en over de geschiedenis van de luchtvaart.

De Bibliothecaris der Technische Hoogeschool is bereid voornamelijk voor eerstejaars-, maar ook voor andere studenten, die verlangen om met het gebruik van de bibliotheek op de hoogte gebracht te worden, eenige rondgangen door de bibliotheek te organiseren, waarbij het gebruik van den catalogus en eenige andere zaken, die voor bezoekers van belang zijn, gedemonstreerd zullen worden. Hun, die daaraan wenschen deel te nemen, wordt verzocht hun naam en adres (visitekaartje) voor 9 October a.s. te zenden aan den bibliothecaris der Technische Hoogeschool. Zij zullen daarna bericht ontvangen, wanneer de rondgang, waarbij zij zijn ingedeeld, zal plaats hebben.

Economische oefeningen.

Voorloopige lijst der Economische oefeningen onder leiding van Prof. Dr. J. A. Veraart, te houden des Woensdagsavonds van 8½—10½ uur in Hotel Central, Delft.

Woensdag 6 October: Prof. Dr. J. A. Veraart, Inleider.

Onderwerp: De economische toestand van Drente.

Woensdag 13 October: Prof. Dr. J. A. Veraart, Inleider.

Onderwerp: Over Economie en Ethiek.

Woensdag 20 October: W. Coltof, Inleider.

Onderwerp: Het Overheidsbedrijf, in het bijzonder te Amsterdam.

Woensdag 27 October: R. J. Huisman, Inleider.

Onderwerp: Het Bevolkingsvraagstuk getoetst aan de Eugenetiek.

Woensdag 3 November: Soepardi, Inleider.

Onderwerp: Economische toestanden in Japan.

Woensdag 10 November: Mej. A. Noordegraaf, Inleidster.

Onderwerp: Wiskundige Economie.

Studenten, die aan deze oefeningen willen deelnemen, worden verzocht aanwezig te zijn op Woensdag 6 October in Hotel Central, te 8½ uur.

Het college „Beginselen der Economische Bedrijfsorganisatie en Socialisme” wordt gegeven Woensdagavond te 7½ uur in zaal 4 van het Hoofdgebouw.

De colleges van Prof. Dr. J. G. Sleswijk, arts, zijn aangevangen op Dinsdag 5 October 1926.

De Hoogleraar Ir. P. D. C. Kley maakt bekend, dat te beginnen op 6 October 1926 in het gebouw Oude Delft 71 op Woensdagen van 2 tot 3 uur voor belangstellenden een inleidend college Metallographie zal worden gegeven.

Prof. Ir. W. Schermerhorn maakt bekend dat hij zijn colleges en oefeningen zal aangevangen op Maandag 11 October 1926.

Nota: De aandacht wordt gevestigd op de in de gebouwen der T. H. aangekondigde wijzigingen in den lesrooster.

Studenten C4

gelieven ten spoedigste aan Mej. Esseling (bibliotheekkamer Gebouw Weg- en Waterbouwkunde) op te geven welke keuze-groep zij tijdens den thans ingeganen cursus voornemens zijn te volgen.

ONZE INGENIEURS IN ZUID-AFRIKA.

Dezer dagen ontving de Nederlandsch Zuid-Afrikaansche Vereniging, naar wij vernamen, officieel het verblijdende bericht, dat „de Minister van Spoorwegen in Zuid-Afrika en de Spoorwegraad besloten hebben het Delftsche Ingenieurs-diploma te erkennen”.

Wij zijn de Afrikaansche autoriteiten zeer dankbaar voor deze beschikking, omdat hierdoor is weggenomen, wat hier jaren lang als een onrecht werd gevoeld, want de Delftsche opleiding staat eer hooger dan lager, dan die in Zuid-Afrika en in Engeland.

Wie niet op de hoogte is van den toestand en niet weet, wat er aan dit besluit is voorafgegaan, zal zich misschien over deze opmerkingen verbazen. Sprak het dan niet van zelf, dat een Delftsch ingenieursdiploma in Zuid-Afrika geldigheid had? Neen, dat was niet het geval.

Jaren lang heerschte er in Zuid-Afrika een misverstand over de opleiding tot ingenieur aan de Technische Hoogeschool te Delft. Men vroeg zich af, wat is dit voor een school en vertaalde „Hoogeschool” door „High School”, wat in Zuid-Afrika de naam is voor onze H. B. S. En men meende, dat die vertaling juist was. Er waren immers Nederlandsche propagandaboekjes, in het Engelsch vertaald, waarin ook stond en staat dat Delft 'n „High School” heeft.

Als nu zelfs Nederlanders — maar die de beteekenis van „High School” niet verstaan — de Delftsche instelling zoo noemden, was het dan te verwonderen, dat velen in Zuid-Afrika aan dezen naam vast hielden?

Jaren geleden reeds heeft het Studiefonds voor Zuid-Afrikaansche Studenten aan alle Zuid-Afrikaansche autoriteiten doen weten, dat een Hoogeschool in Nederland een „Universiteit is, waaraan één vak van wetenschap in zijn verschillende onderdeelen wordt gedoceerd”, en een Universiteit: „een Hoogeschool, waaraan verschillende vakken van wetenschap worden onderwezen”, dat zowel „Hoogeschool” als „Universiteit” dus door „University” moet worden vertaald. Men hoorde het aan en ontkende het niet, maar het had geen practisch resultaat.

In 1924 werd de vraag, of het Delftsche diploma in Zuid-Afrika zou worden erkend acuit, omdat een Zuid-Afrikaner, die in Delft had gestudeerd, plaatsing in Zuid-Afrika zocht.

Hij wendde zich tot de Witwatersrand Universiteit met de vraag, of zij zijn diploma erkende en tot verschillende autoriteiten.

De Universiteit antwoordde afwijzend, en te recht. Het eenige toch, wat zij doen kon was, na onderzoek, erkennen, dat de opleiding aan alle vereischten voldoet, maar zij kan niet aan elders gepromoveerden een bul geven van de eigen Universiteit. Een ingenieur van Zürich, die zich in Nederland vestigt, vraagt ook niet

aan Delft om zulk 'n erkenning. Wat hier niet kan, kan nog minder in Zuid-Afrika, omdat, wie daar aan een Universiteit heeft gestudeerd en er een diploma heeft behaald, ook zekere rechten heeft bij de verkiezing van bestuurders der Universiteit.

Maar — wat bedenkelijk was — ook de autoriteiten antwoordden, dat zij het Delftsche diploma niet kenden en niet erkenden.

Reeds vroeger was dit gebleken, daar allen, die vroeger in Delft hebben gestudeerd of buiten Afrika een plaats hebben gevonden, of op zeer ondergeschikte plaatsen zijn begonnen, en zich hebben opgewerkt. Er bleven voor Afrikaners met het Delftsche ingenieursdiploma dus alleen particuliere betrekkingen over: en die zijn er zoo goed als niet, (want de mijnen zijn geheel in Engelsche handen).

Er was dus feitelijk voor hen en voor een ieder, die in Delft gestudeerd had, in Zuid-Afrika geen plaats. Kwam daarin geen verandering, bleef de Staatsdienst voor den Delftschen ingenieur gesloten, dan was de studie in Delft voor Afrikaners voortaan onmogelijk.

Nu is de eenige Staatsdienst, waarin Ingenieurs gebruikt worden, het Departement van Spoorwegen en Havens. Daar moest dus worden aangeklopt. Dank zij het optreden van den Hoogen Commissaris te Londen, met wien over deze zaak uitvoerig werd gecorrespondeerd, in samenwerking met de Vereeniging van Delftsche Ingenieurs, is den weg gevonden om de werkelijke of vermeende bezwaren, die er bestonden, op te heffen.

Voortaan heeft de Ingenieur, die in Delft gestudeerd heeft, en naar een betrekking in Zuid-Afrikaanschen staatsdienst dingt en overigens aan de eischen der Wet voldoet, gelijke rechten op benoembaarheid als zij, die hun ingenieursdiploma verworven hebben aan een Universiteit in Zuid-Afrika of in Engeland.

Een woord van dank aan de Vereenigingen, die hun pogingen met zoo taaie volharding hebben voortgezet en nu haar werk met welslagen zien bekroond.

Moge het gevolg hiervan zijn, dat er weer Afrikaansche studenten naar Delft komen, om daar hunne studiën voort te zetten. Het Studiefonds voor Zuid-Afrikaansche studenten stelt gaarne beurzen beschikbaar.

Natuurlijk is er nu ook opening voor Nederlandsche ingenieurs in Zuid-Afrika — maar zij moeten, *evenals* de Engelschen, aan de eischen der Wet voldoen en, alvorens benoembaar te zijn, in gewone omstandigheden drie jaar in Zuid-Afrika hebben gewoond.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

Roemrijke gebeurtenissen en verdichtsels uit de „Vierde Zomertocht van de D.S.A.C.” zich afspelende in de Penninische Alpen of daaromtrent n.l. te:

PARIJS.

Zoals ieder diner van eenige beteekenis wordt voorafgegaan door een smakelijk aperatiefje, zoo werd ook dit jaar onze zomertocht ingezet met een opwekkend teugje. Alhoewel minimaal in verhouding tot haar overvloedig gevende bron, een bron waaraan de geheele wereld behoefte gevoelt om zich af en toe, liever nog „geregeld” te komen laven; zoo bleek deze helaas maar al te kortstondige verkwikking toch ruimschoots voldoende om haar heilzame uitwerking tot lang na dato te doen gevoelen.

Om kort te gaan, zijn we dus dit jaar over Parijs naar ons geliefd sportterrein gereisd; in den beginne niet geheel en al in overeenstemming met den wensch van onzen president, die klaarblijkelijk eenigszins bevreesd voor den behouden overkomst van zijn schapen, deze geopperde route niet in voldoende mate op prijs kon stellen. Maar God zij dank was het onomstootelijk bewijs te leveren dat ze goedkooper, genotvoller en daarenboven nog sneller tot het doel leidde dan de gebruikelijke, wat tenslotte de schaal tengunste van de Parijsche deed doorslaan. Nu is een oponthoud te Parijs overigens in den zomer verre van ideaal te noemen, maar het geluk was ook hier reeds op onze hand, zoodat het prachtige van een zwoelen zomeravond langs de onvolprezen Seine-oever niet werd bedorven door al te groote hitte. Lang zullen mij de donkere silhouetten bijblijven van Louvre, Pont Neuf, Notre Dame en nog zoo vele andere monumenten, zooals zij zich afteekenden tegen den warmen zomeravondhemel. Voor mij vormde daarenboven deze avond de afsluiting van een heerlijk vijfdaagsch verblijf in de mousseerende sfeer van de Fransche hoofdstad, die mij met den dag liever was geworden en waaruit ik mij dan ook zoo noode losrukte.

En dan, wat een koninklijken ontvangst hebben we den Alpenclubleden niet bereid aan de „Gare du Nord”, een ontvangst

waarop ze onmogelijk hadden kunnen rekenen; zoo spontaan, zoo overweldigend Hollandsch was ze in haar uiting. Kersversch uit het vaderland aangespoeld, viel het armzalige plukje van drie heele Alpen-menschen in den beginne niet eens op, ware het niet, dat één onder hen, de vuurtoren R. v. R. zijn vriendelijk stralende blik had uitgezonden naar de „Vereenigde Nederlanden”, die aan het einde van het perron in schilderachtige wanorde hadden post gevat op den hoogen wal. Afgrijslijk was het geschreeuw dat toen opging naar de arme drenkelingen, die langzaam werden voortgestuwd door den machtigen stroom, om tenslotte uitgeput en wel aan land te worden geheschen. Zwaar beladen en bepickeld als ze waren sleepten zij zich nog een eindweegs voort om tenslotte neer te zijgen in een „Citraën”.

Vervolgens werd langs de meest onwaarschijnlijke omwegen naar „Café de la Paix” getaxied, alwaar om zeven uur een ontelbare schare van Delftenaren vereenigd was. In ongelooflijke veelvuldigheid werden hier de welluidende drankaanduidingen van den Heer Kist op den proef gesteld, waarna in jolige stemming naar het befaamde Italiaansche eethuis werd gestevend. Chianti vloeide parelend naar binnen en spaghetti dartelde om een ieders mond. Na afloop hiervan nog een gemeenschappelijken heildronk in „Madrid”, waarop we met zijn vieren afscheid namen van de tintelende en bruisende „Boulevard des Italiens”.

Niet minder hartelijk dan de ontvangst der Alpenclubleden was ook hun uitgeleide aan de „Gare de Lyon”. Een uitgeleide, dat behalve het min of meer ontroerende moment van het allerlaatste afscheid, van het wegrijden van den trein ook nog een allervermakelijksten kant had; ik bedoel n.l. ons eigenhandig bagage-transport.

Overeenkomstig alle regels der gewoonte hadden we aanvankelijk een dienstman gezocht om met behulp van een dienstkarretje onze koffers, rucksakken, pickels, kiekdozen enz. naar ons raampje te laten rijden. Niks, hoor! Het bleek dat we hier met een zeer bijzonder geval te doen hadden, een zeer speciale en locale mentaliteit die bij verdere kennismaking volkomen te apprecieeren viel.

De gezochte dienstman dan, bleek zeer bepaaldelijk niet te vinden. Persoonlijk initiatief werd gewenscht, ja zelfs gebiedend. Een leeg dienstvehicule was in een oogwenk opgesnoerd. Ons zootje lag na eenig verstandelijk gemier voor het oog althans er vast boven op. Toen het zich in beweging stellen van de karavaan. Het rijden betekende niets, het sturen evenwel bleek ingewikkelder te zijn. In minder dan geen tijd volgde dan ook een belangrijke aanrijding met een willekeurig voorwerp, gevolgd door een zeer ingrijpende wijziging in de legering onzer goederen. Met nieuwen moed werd echter opgestapeld en een eindweegs verder gezigzagd. Dezelfde ramp trof nog meerdere malen onze waardevolle bezittingen, totdat na een laatste gevaarvolle en in doodsangst uitgevoerde zwenking ons karretje met een zeker onverschillig gebaar en volgens rechte baan, tot onder ons coupé raam werd voortgereden.

Van verdere sensaties op transportgebied bleven we dien nacht verschoond en gleden we ongestoord den volgenden morgen vroeg over de Zwitsersche grens. In Montreux zijn we bij wijze van verzetje uitgestapt en hebben een paar treinen overgeslagen, alvorens door te reizen naar Martigny. Het traject Montreux—Martigny zag ons beurtelings in gesprek met een zeer bekoorlijke dochter van het Angelsaksische Ras. De gedragingen onzerzijds waren voor zoover controleerbaar voorbeeldig, wat ons in Martigny bij het afscheid een sierlijk uitgevoerd kushandje vanuit den wegrijdenden trein bezorgde.

Dit was vrijwel de laatste indruk, die we van de beschaafde wereld mee naar boven namen. W. B. K.

KLATSCH!

(Höchst interessant!)

Het Kurpark, vier uur 's middags. Herr Kapellmeister tikt op z'n lessenaar; fortissimo blaast 't orkest de zooveelste Kgl. Preussischer Armeemarsch de ruimte in. Aan 't tafeltje onder de oude beuk, (elk Kurpark dat er aanspraak op maakt eerstklassig te zijn heeft minstens één oude beuk) zit de kleine Freiin von Emmich, nog geen dertig jaar oud, zoo juist gescheiden, also höchst interessant!

Men vertelt, dat die Hollandsche student, die praktisch werkt in de ijzergieterij...

Maar ook dat de luitenant van de Reichswehr, von Fortenbach...

Ach ja, men weet zooveel, vertelt nog veel meer; het leven kan nu eenmaal niet buiten roddelverhaaltjes...

Ginds praat Frau Geheimrat Küster met haar gloednieuwe hartsvriendin Frau Behrens.

„Ach, gnädige Frau, da hab' ich doch etwas so interessantes gesehen, wirklich höchst interessant”.

„Bitte, erzählen Sie doch!” Frau Behrens laait al van de wellust der nieuwsgierigheid.

„Also, dieser Leutnant von Fortenbach sah ich heut'mittag im Auto mit dem Fräulein aus dem Schuhluden.”

„Wenn die von Emmich das nur wüste”.

„Sie wissen auch schon dasz er mit ihr...?”

„Man sagt...”

„Und ich hab' gehört...”

Daar komen Frau von Döberinck en haar dochter Emilia. Frau von Döberinck zou zoo heel graag zien dat luitenant von Fortenbach en Emilia.....

„Du sollst dich wirklich ein bischen freundlicher gegenüber von Fortenbach benehmen Emilia” zegt die Frau Mama voor de 11de maal.

„Ach Mutti”, zucht de dochter en denkt aan den Hollandschen student die haar gisterenavond de Charleston geleerd heeft. Höchst interessanter tanz, dieser Charleston. Zou 't waar zijn dat de Hollander met de Freiin von Emmich.....?

Ze zeggen ook dat von Fortenbach.....

Es wird schon wieder Kaffeeklatsch sein. Aber interessant, höchst interessant.

Kommerziënrat Meijer wandelt met Herr Behrens langs de vijvers.

De Kommerziënrat: „Dieser von Fortenbach....”

Herr Behrens: „Dieser Holländer....”

De Kommerziënrat: „Eine interessante Frau, höchst interessant.

Herr Behrens (knipoogt vuil): Schade dasz meine Frau da ist,sonst!

De Kommerziënrat (Knipoogt nog vuiler): „Varietas delectat, donnerwetter! Darf ich Ihnen eine Zigarette anbieten?”

Herr Behrens: „Bitte”.

Zij steken een sigaret op, Hans Neuerburg Rabenklaue, zehn pfennig das Stück en nog slecht.

De Kurkapelle speelt „Geschichten aus dem Wienerwald”. De kleine Freiin lepelt genoeglijk haar Eiskaffee uit. Merkwaardig hoe men haar telkens tersluiks opneemt. Waarom? Om von Fortenbach? Om dien Hollander?

Lächerlich. Einfach lächerlich. Aber auch interessant. Höchst interessant.

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Reparatie-Inrichting
voor **Motoren** en
Automobielen
STOCK
GOODYEAR BANDEN
AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

N.V. KINESIS

OFFICIAL **Ford** DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

Artiestieke
Bloembinderij
„FLORAL ART”
HOUTTUINEN 24a
TELEFOON 980
FA. GEBR. VAN DER VALK

M. Hogervorst
Delfgauwscheweg 157-159
Delft
Agent voor Delft:
Triumph } Rijwielen
All Steel }
Triumph Motoren
FABRIKANT VAN
M. H.-Rijwielen
PRIJZEN VANAF
f 70.—.

Boekhandel & Drukkerij
W. D. Meinema, Delft
Zoo juist verschenen:
Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse
Prijs . . . f 1.25
Heden verscheen:
AANVULLING
Prijs . . . f 0.50

LUXOR THEATER

Vanaf Vrijd. 8 Oct. 2 buitengewone attractie's
No. 1 eerste vertooning in Nederland
van de Super-film:

Ik heb mijn hart in Heidelberg verloren,
een echte geschiedenis van Jeugd Liefde en Poësie in zes bedrijven zich afspelende in het schoone Heidelberg, in de hoofdrol de lieflijke film-actrice Dorothea Wieck, bijgestaan door Mary Parker, Harry Halm, Werner Fuetter, Karl Platen en een keur van medewerkers, een film zeer komisch, afgewisseld met sensatie, mooi spel en boeiende inhoud.

No 2. De betoovering der Woestijn,
een prachtvol Oostersch romantisch filmwerk in 7 acten in de hoofdrollen drie beroemde film-diva's, Wherry Holms, Helena Mokowska en Ellen Kürsten. Prachtige opnamen uit de Sahara. Scherpe fotografie, gevechten tusschen Arabieren en het blanke ras, een juweel van een film met een zeer spannende handeling.
s' Avonds geen toegang voor kinderen.

BOKSEN.
PHYSICAL-CULTURE.

Privaat- en Clublessen, Zoo-
wel „Sport-” als wedstrijd-
boksen kan beoefend worden.
Groote frissche Zaal met
koude en warme douche.

Aanbevelend,
K. L. SCHULP
Kockstraat 12, Den Haag
Leider der Studenten Sport-
vereen. „Odin” afd. Boksen.

STEUNT ONZE
ADVERTEERDERS

N.V. E. LEVY'S INSTALLATIEBUREAU
ROTTERDAM
TELEFOON No. 6315 - LINKER ROTTEKADE 104-105
SPECIALITEIT IN:
Hotelporcelain, -Zilver en Glaswerk
Leveranciers van de Studenten-Sociëteit „de Phoenix” Delft, e.a.

B. VETH & CO
18 **B** 79
DELFT

Delftsche Melkinrichting
STOOMZUIVELFABRIEK
DIRKLANGESTRAAT 66-70
GEVESTIGD 1 MEI 1879 TELEFOON No. 42
(Gerechtigd tot het voeren van het Rijkshotermerk)
Oudst en grootst melkbedrijf te Delft. Modern ingericht
LEVERING VAN ALLE MELKPRO-
DUCTEN. UITSL. PRIMA KWALITEIT

INTEEKENBILJET.

AAN BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA, HIPPOLYTUSBUURT 4, DELFT
M.

Ondergeteekende wenscht zich vanaf heden te abonneeren op

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUD. CORPS
EN VAN DE CENTR. COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

à f 4.50 per jaargang.

Naam: .....

Woonplaats: .....

HOFLEVERANCIER VAN
H. M. DE KONINGIN

Steeds eerste kwaliteit

Levert U de

Luxe Brood-, Koek-
en Beschuitbakkerij

A. W. UNGER

Markt 21 - Tel 222

HERSTELPLAATS

VOOR AUTO EN BOOTMOTOREN

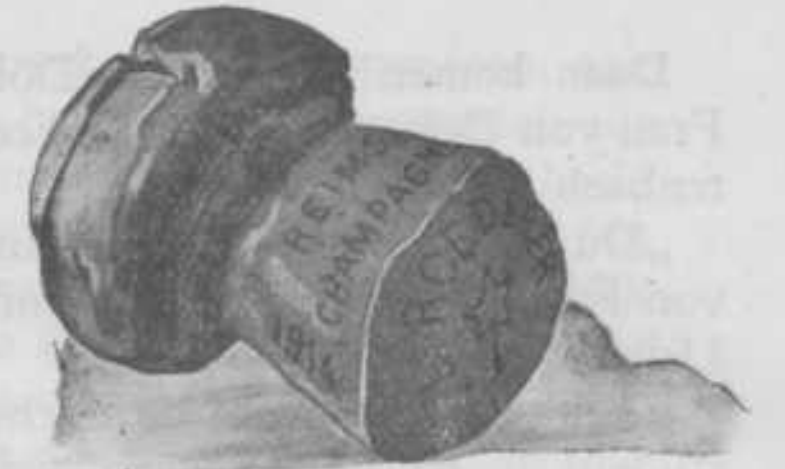
T. VELDHUIS, Houttuinen 24, Tel. 548

GROOTE OPRUIMING

wegens verplaatsing naar

KOORNMARKT 26

Delftsche Kunsthandel en Lijstenfabriek
DELFT, VOLDERSGRACHT 27, TEL. 900

Champagne

Louis

Roederer

Reims

Représenté par:

N. V.

Hoogewerf Chabot & Visser's
Wijnhandel

Den Haag Rotterdam Arnhem

P. J. van der GAAG

Bloemenmagazijn - Delft

Spoorringel 43

Specialiteit in

Cactussen

Succulenten

en

Rotsplanten

Alle soorten tuinplanten,
kamerplanten, alsmede sier-
planten voor kamer en tuin
Losse Bloemenkransen

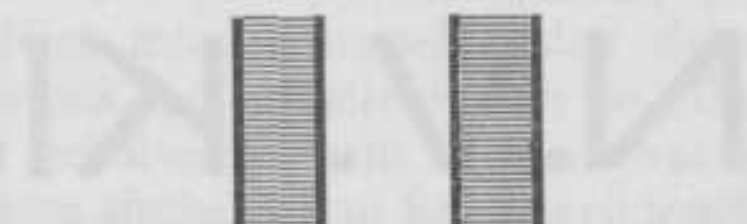
J. Naaktgeboren

AANNEMER VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

NIEUWE PLANTAGE 122a

Telef. 530 - Postrek. 48742

HET BESTE ADRES

VOOR UW SCHEER- EN
TOILETBENODIGD-
— HEDEN IS BIJ —

N. W. v. YPEREN

GEDIPL. HEERENKAPPER

Delfgauwscheweg no. 59 — Delft

Alcoholvrije Dranken

Punch

f 1.20 p. flesch, f 0.60 p. 1/2 flesch

Ananas (Bowl)

f 1.25 per Liter.

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 152

TELEFOON No. 15

Fa. G. Molenaar's

Schoenwerk

heeft een

reputatie

WIJNHAVEN

TELEFOON No. 917

G. VAN DONK

OUDE DELFT 10

BETROUWBAAR

ADRES

bij aankoop van

RIJWIEL - - MOTOR

OF AUTOMOBIEL

Tevens voor

STALLING - ONDERHOUD

EN REPARATIE

Uitvoeren van alle soorten

Schilderwerk

Vergulden, Bronzen

— Spiegelgoud —

Specialiteit in het schilderen
van RADIATOREN in
— alle kleuren. —

Leveren en plaatsen van alle

Glassoorten

GLAS IN LOOD

Moffelinrichting voor 't ver-
lakken in 't vuur van Haard-
den en andere Lakwerken.

: Vraagt prijsopgaaf :

Fa. P. Goudappel, Delft

Huisschilder - Oude Delft 148-150

A. G. ZIMMERMAN

BANKETBAKKER - KOK

Choorstraat 33 - Telef. 1190

HET ADRES VOOR

Fijne koekjes, Gebakjes

- - en Bonbons - -

Gelegenheidsstaarten

en alles wat tot het vak

- - behoort - -

DINERS - SOUPERS

Koude en warme schotels

Pasteitjes - Croquetten

Corpsfotograaf WITTE

heeft in de 23 jaar dat
hij als fotograaf in Delft
gevestigd is, heel wat
aardige momenten van
de H.H. Studenten ver-
eeuwigd .....

Specialiteit in

Kunstlichtopnamen

Ten allen tijde te ontbieden

BILLIJKE PRIJZEN

Uitstekend goedblijvend werk

Aanbevelend:

Uw Corpsfotograaf WITTE

Coenderstr. 34, Tel. 240

„H. D. Mac”
Licht

„Gillavry”
Middel

ECHTE

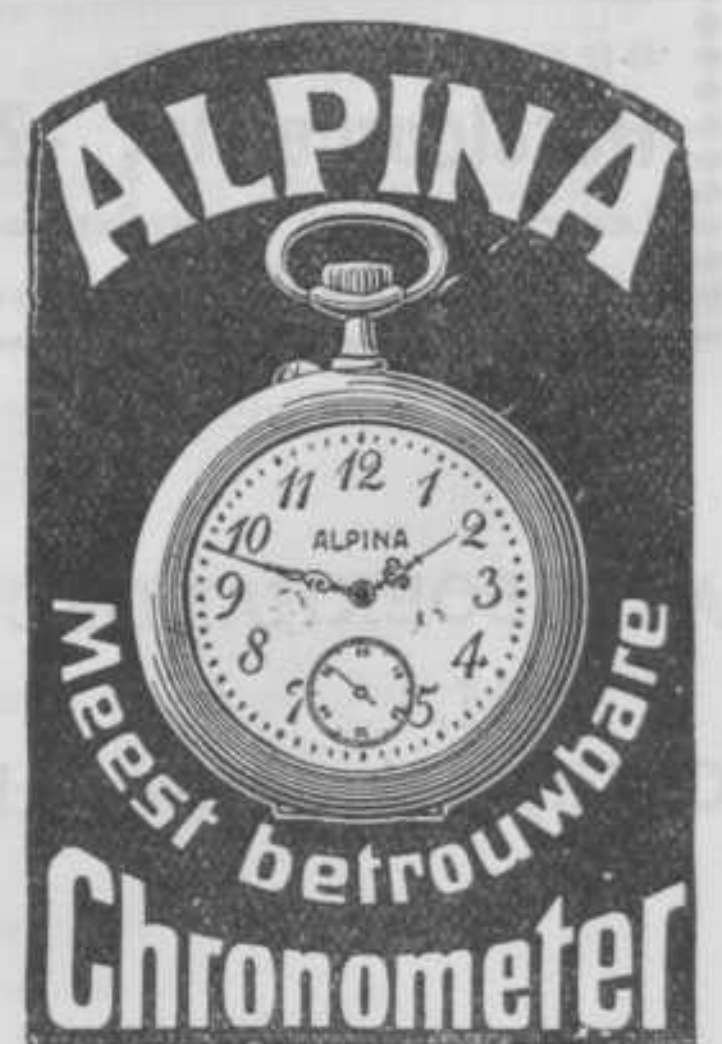
Indische

Sigaretten

IETS NIEUWS! IETS APARTS!

ALLEENVERKOOP VOOR DELFT:

H. HEKMAN OUDE DELFT 97

FIRMA V. D. SCHOOT

Horloger - Opticien - Sporthorloges

Speciaal adres voor Reparatiën.

HIPPOLYTUSBUURT 13 - TEL. 599